

tisíc roků v temnotách jsme odsouzeni žít
zlomená jsou naše křídla, nevzlétneme víc
nad tím vším se vznáší anděl milosrdný nám
svými křídly víří prach, v kterém vše zaniká

V nocích povstal Nosferatu se svým údělem.
Svou tvář zpatřil v zrcadlech, rozbil je kamenem.
Vítej v dobách utopie, gotiky a snů
přežijem či zahynem až v konci našich dnů...?

Náš je úděl temných stínů,
v noci bloudit po hvězdách.
Všichni přijdou až se setmí,
černé slzy na řasách.

Pod závojem absolutna dřímá nový věk
hříšná města, časy her a náruč nevěstek.
Žádné touhy po poznání, žádný nový zvrát
Ikarův pád pro člověka, antihipokrat

Náš je úděl temných stínů,
v noci bloudit po hvězdách.
Všichni přijdou až se setmí,
černé slzy na řasách.

Pod závojem absolutna dřímá nový věk
hříšná města, časy her a náruč nevěstek.
Vítej v dobách utopie, gotiky a snů
přežijem či zahynem až v konci našich dnů...?